

regerende. Og man kan heller ikke foreskrive, om det skal være Folketinget eller Landstinget, der skal have den afgørende Indflydelse. Det beror sandelig paa, hvem der formaar at skaffe sig Indflydelse. Og dersom det er Tilfældet — det skal jeg lade staa ved sit Værd, det er de Herrer, der sige det —, at Landstingets Indflydelse er stigende, skal det glæde mig. Men hvis det er Tilfældet, betyder det jo kun, at Landstinget har ledet sine Sager med større politisk Dygtighed, end Folketinget og Regeringen have gjort; og hvis det er Tilfældet, bliver det virkelig med god Grund, man kan sige: Gud ske Lov, vi have et Landsting. Det er slet ikke nogen Landsulykke, men ganske overordentlig heldigt, at der i alt Fald i et af Tingene er den fornødne politiske Dygtighed og Modenhed til Stede. Strider det mod den parlamentariske Doktrin herhjemme, saa vil jeg sige, at Verden bryder sig ikke det fjerneste om parlamentariske Doktriner, men retter sig efter den praktiske Udvikling af Forholdene. Derfor skal man fra Folketingets Side tage sig i Agt for alt for stærkt at slaa fast, at Landstingets Indflydelse er umaadelig stigende. Thi det er egentlig en Erklæring af modsat Art for Folketinget; thi det har sine Aarsager, hvis Landstingets Indflydelse er i Stigen.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) gjorde en Bemærkning angaaende nogle Udtalelser i Landstingets Betænkning over Finansloven, Udtalelser hidrørende fra det største Mindretal, Højre, om Forholdet mellem Finansloven og senere vedtagne Love af finansiel Betydning. Jeg gjorde i Gaar under Landstingets Finanslovbehandling ganske lignende Betragtninger gældende, som den ærede Ordfører har gjort gældende her i Dag, Betragtninger, som ogsaa have fundet Tilslutning fra det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Jeg skal ikke forlænge Debatten om denne Sag, men henholde mig til de Udtalelser, jeg i Gaar fremkom med i Landstinget mod den af Højremindretallet hævdede Opfattelse, Udtalelser, der altsaa have fundet Tilslutning her i Tinget i Dag.

Det ærede Medlem fra Kalundborg rettede det Spørgsmaal til mig, om det

var min Hensigt at lade Spørgsmaalet om Udsættelsen af Kultoldens fuldstændige Ophævelse falde eller ikke. Jeg kan besvare dette Spørgsmaal saaledes, at det er min Hensigt, naar Finansloven er endelig vedtagen uden Anmærkningen om Kultolden, at fremsætte et Lovforslag af samme Indhold som Kultoldanmærkningen, naar jeg dertil opnaar Hans Majestæts Bemyndigelse.

Det ærede Medlem fra Kalundborg rejste et andet Spørgsmaal, nemlig om Ændring af Indtægtsposterne. Jeg forstod ikke rigtig, hvad det ærede Medlem egentlig mente med at rejse dette Spørgsmaal i dette Øjeblik, thi det ærede Medlem har jo ikke stillet noget Forslag om en saadan Ændring og kunde vel heller ikke tænke sig Muligheden af at indføre en saadan Ændring i Indtægternes Ansættelse paa det nærværende Stadium af Finanslovbehandling. Det vilde ogsaa være stridende imod al hidtil gældende Praksis. Vi anslaa Indtægternes Størrelse ved Finanslovforslagets Fremlæggelse, og vi pleje ikke at foretage nogen Ændring deri; jeg mindes i hvert Fald ikke noget Eksempel derpaa; kun naar Love, som ere vedtagne paa et tidligt Stadium af Samlingen, give Anledning dertil, har man i enkelte Tilfælde gjort det. Men den Situation, som det ærede Medlem sigtede til, har altid foreligget, at Erfaringerne, efter at der er gaaet et halvt Aar, ikke stille sig nøjagtig saaledes, som de forelaa, da Finanslovforslaget blev fremlagt for Folketinget først i Oktober. Der vil altid være sket Forskydninger, som, hvis Finanslovforslaget skulde fremlægges i det Øjeblik, Behandlingen afsluttes, kunde begrunde, at man anslog Indtægtsposterne anderledes, højere eller lavere. Det har man imidlertid ikke gjort, og jeg tror med Rette, thi i det store og hele skaber det større Sikkerhed, at Indtægtsoverslaget fra Oktober bliver staaende, idet det maa siges at være almindelig gældende Regel i det lange Løb, at Indtægterne stige med Folketallet, og naar man anslaa dem efter en Erfaring, der ligger noget længere tilbage, befinder man sig i højere Grad paa den sikre Side, end om man anslog dem i det Øjeblik, Finanslovforslaget forlader Folketinget.

Men en helt anden Ting er, at man,